

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XII. évf. 109. szám 2013. május

Pro Urbe-díjasok: Szabó Attila

Részletek egy televíziós beszélgetésből

A szociális munkás elnevezést az angol segítési kultúrának köszönhetjük. Egy bizonyos Mary Poppins nevű angol hölgy találta ki a XVII. században ezt az elnevezést az akkori szegényházak működtetése kapcsán, s azóta is fennmaradt. Én Kolozsváron végeztem az egyetemet, ott pedig ezt az angol vonalat követte a képzésünk, tehát a social work képzésben vettem én részt, eltérően a német képzéstől, ami szociálpedagógia vonalát követi. Lényegében ugyanaz a célja mindkét foglalkozásnak.

A szociális munkát Maros, Hargita és Kovászna megyében elsősorban a római katolikus egyház karolta fel, a Gyulafehérvári Caritas szorosan együttműködik a római katolikus egyházzal, annak fővédnöksége alatt működik a 90-es évekkel kezdődően.

Csaknem öt éve vagyok Szovátán. Gergely Orsolya kolléganőm megkezdett munkáját folytattam. Folyamatosan felépítettem egy olyan kapcsolatrendszert különböző partnerintézményekkel, amelyek

folyamatosan jelzik, hogy hol lenne szükség csoportos foglalkozásokra, rendezvényekre, amelyek bizonyos kérdésekre választ adnak, vagy beavatkozásokra adnak lehetőséget.

Kapcsolatokat ápolunk szinte valamennyi oktatási intézménnyel Szovátán és térségében, civilszervezetekkel, alapítványokkal, amelyek itt működnek. De természetesen az első és a legfontosabb minden településen a helyi hivatalossággal való kapcsolat, az önkormányzatnak a támogatása illetve a javaslati, tanácsai a szociális iroda révén. Ezek a legfontosabb alapok, amelyekből kiindulunk minden szinten. Nem feledkezhetünk meg természetesen, az egyházakról sem, a katolikus, református és unitárius lelkészekkel való kapcsolat is ezt a célt szolgálja.

A nyugdíjas csoportnak az első és legfontosabb célja az elmagányosodásnak a megelőzése, illetve csökkentése, visszaszorítása. nyolcvan százalékban olyan személyeket szólít meg az időscsoport – Szovátán a legnépesebb az egész megyében –, akik özvegyek, magukra

maradottak, sok esetben már a család sem áll mögöttük, gyerekeik elköltöztek távoli településekre vagy más országokba, akik napokig nem kerülnek kapcsolatba más emberekkel, közösségekkel (talán a templom kivételével), ahol eltölthetnének egy kis időt. Tehát, hiánypótló szerepe van ezeknek a nyugdíjas közösségeknek. A csoport folyamatosan megújul. Az elmúlt hónapban is

három új tag kapcsolódott be ebbe a folyamatba. Most már illyésmezői tagja is van a Szovátai Nyugdíjasok Szeretetszerecsődjének. Mindig találunk valami újat, hogy minél tartalmasabb legyen az a kedd délután négy és hat óra között a kultúrotthonban.

Félévente tartunk kiértékelőket, hogy hol tart a csoportfolyamat, hol kellene változtatni, milyen újdonságokra szeretnének ők nagyobb hangsúlyt fektetni. Az ötleteket nagyrészt tőlem várják, de olyan stabil csoporttagok is vannak, akik rendszeresen akár kis előadásokkal készülnek, rövid bemutatókat tartanak. Ők is szórakoztatják egymást, nem csak én viszem a témákat, ők is dolgoznak, ők is szerveznek be külső meghívottakat, akik havonta kétszer előadásokat tartanak olyan témákról, amelyek a csoportot érdeklik.

Van arra vonatkozó felmérésem, hogy sokkal aktívabbak azok a nyugdíjasok, akik időscsoportba járnak.

Az ő kedvese

Megfogadtam, hogy soha többet nem hagyom magam áldozatává válni annak az örületnek, amelyet Euróvíziós dalversztiválnak neveznek. Nem kellett sok tapasztalat ahhoz, hogy rájöjjelek, nem a minőség a döntő tényező abban, hogy melyik ország versenyzőjét a nézők a ranglista melyik helyére sorolják be. Wolf Kati volt az utolsó, akiért még kitettem a szívem, hadd marcangolják a nacionalizmus mindenféle virgoncan élő keselyűi.

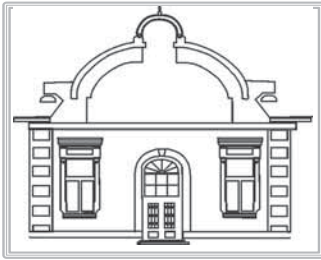
A szétesett Szovjetunió utódállamaiban élő emberek szavazataikkal ismét a nagy birodalmat formálják újra. A skandinávok összetartozása is nyilvánvaló. Nekik is gondjuk van arra, hogy csak rozsmárláta kerülhessen az első helyekre. Kiderült, hogy a délszlávok több évi háborúzás után is szeretik egymást. Itt látom, hogy megbocsátó emberek. A latin népeknek is egymáshoz húz a szíve.

Akkor itt állunk mi a huzatos Európában egyedül. Egy jó szót csupán a lengyelektől s talán a finnektől remélhetünk.

Egy szakállas fiú kilóg a sorból. Nem kacsint oda senkinek – miért is tenné –, s úgy énekel az ő kedveséről, mintha egyedül lenne, mintha senki sem látná, hallaná. Egyszerűen nem akar tündökölni, csak elmormogja magának, hogy milyen lány az ő kedvese, mert az úgy jó neki.

Úgy jó neki.

Molnos Ferenc

Szováta Város:

Szováta, Fő út, 155 szám

Tel: 0265 570 218

Fax: 0265 570 524

E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: Hamar Mihály István (szülei: Hamar József és Hamar Enikő Margit); Gabor Matei (édesanyja: Gabor Gizella); Szikszai Bence János (édesanyja: Szikszai Antónia); Márton Alexandru Zsolt (szülei: Márton László és Márton Ioana); Gálfalvi Kende Csaba (szülei: Gálfalvi Endre Bence és Gálfalvi Amália); Elekes Dorka (szülei: Elekes Miklós Róbert és Elekes Mária);

*Isten éltesse Őket!***Házasságot kötöttek:** – ;

Elhunytak: Baricz Mária (1955) – M. Eminescu lakótelep E1/22; Szász József (1928) – Május 1 utca 61 szám; Schiteanu Matilda (1933) – Csorgó utca 20/A szám; Blága János (1923) – Juhod utca 13 szám;

*Nyugodjanak békében!***Önkormányzati határozatok**

26. sz. határozat – Szováta város 2013-as évi költségvetésének jóváhagyásáról;

27. sz. határozat – Szováta város 2012. évi zárszámadásának elfogadásáról;

28. sz. határozat – Szováta város gazdasági, társadalmi, környezeti és közösségi helyzetéről szóló polgármesteri jelentés elfogadásáról;

29. sz. határozat – **26. sz. határozat** – Szováta Város Polgármestere vagyonkezelési jelentésének elfogadásáról;

30. sz. határozat – Szováta város végrehajtott apparátusa szervezeti és működési szabályzatának újításának jóváhagyásáról;

31. sz. határozat – az ingázó pedagógusok utazási költségeinek jóváhagyásáról;

32. sz. határozat – a Maros megyei köztisztviselési szerviz szervezési és működési szabályzatának jóváhagyásáról;

33. sz. határozat – Rózsák útja helyszám nélküli, Fenyő utca helyszám nélküli és a Ghéra utca 1 szám alatti telkek felértékelésének jóváhagyásáról;

34. sz. határozat – egyes ingatlanok topográfiai-kataszteri tanulmányának elfogadásáról;

35. sz. határozat – a közmű szolgáltató Servicii Tehnice Comunale SA Sovata által előterjesztett, a Beruházási Alap és a Fejlesztési Alap terhére elvégzendő munkálatokat tartalmazó lista jóváhagyásáról;

36. sz. határozat – Szovátafürdőn, a Bukarest cukrászda mellett található köz-WC bérbeadásáról;

37. sz. határozat – a Tivoli-tó fürdő, szórakoztató és üdülő központ bérbeadásának kezdeményezéséről;

38. sz. határozat – egy fürdőtelepi nyilvános illemhely bérbeadásához illetve újraépítéséhez szükséges feladatfüzet elfogadásáról;

Önkormányzati hírek**Nyilvános illemhely a fürdőtelepen**

Régóta hiánycikk a fürdőtelepen egy megfelelő minőségű szolgáltatást nyújtó nyilvános illemhely. A régi autóbussz-állomásnál lévő közcéce ajtáját csukva találja a szükségében odaigyekvő. Már nem úgy fungál, mint évekkel ezelőtt. Az utazóközönség elköltözésével nyilvánvalóan jelentősen visszaesett a forgalma, s a bérlőnek megcsappant a működtetésből származó jövedelme, már nem éri meg a folyamatos nyitva tartással járó terheket vállalnia.

Egy nagyon forgalmas helyen, a Medve-tó és a Petőfi park közelében van a legnagyobb szükség manapság egy közcéce, hisz a turisták a vendéglátó egységek illemhelyeit kénytelenek látogatni. A Bukarest cukrászda melletti egykori nyilvános illemhelyet a mai igények szerint felújítani és újra a turisták szolgálatára bocsátani szándékozik az önkormányzat. Versenytervezést ír ki egy több éves bérbeadásra, amelynek fejében a nyertes az előírt felújítást elvégezné.

A szükséges feladatfüzetet az önkormányzati testület elfogadta, következik a versenytárgyalás és a felújítási munkálatok elkezde.

A tervek szerint a nyár folyamán átadásra kerül sor.

Kátyúzás, aszfaltozás, járdajavítás

A nyári melegek érkezésével mindannyiszor a téli fagyok és a minden korábbinál nagyobb növekedett járműforgalom által megrongálódott utak javítása az egyik legfontosabb feladat. Új utakat, utcákat kellene leaszfaltozni, de a karbantartási munkálatokra is nehezen futja, s uniós pályázati úton sincs rá egyelőre lehetőség. A kormány meg a korábban megnyert pályázatokra – lásd a Május 1 utca és Illyésmező aszfaltozására nyert pályázat – sem ad pénzt.

Így aztán csupán a kátyúzást végzik a napokban a város aszfaltútjain. S aszfaltszönyeget csupán a Petőfi Sándor lakótelepen – a tavaly elkezdett rész folytatásaként a Sómező utcáig – valamint a Mihai Eminescu lakónegyed elején egy rövid szakaszon terítnek, ameddig a pénzből futja.

Megsérült járdaszakaszokat javítottak az elmúlt napokban, hetekben a város utcáin, sétányszakaszokat a Medve-tó körül.

Hotărârile Consiliului Local

Hotărârea nr. 26 – cu privire la aprobarea Bugetului Local al Orașului Sovata pe anul 2013;

Hotărârea nr. 27 – cu privire la aprobarea Contului anual de execuție al Bugetului Local al Orașului Sovata pe anul 2012;

Hotărârea nr. 28 – cu privire la aprobarea Raportului anual al Primarului Orașului Sovata privind starea economică, socială și de mediu a unității administrativ-teritoriale pe anul 2012;

Hotărârea nr. 29 – cu privire la aprobarea Raportului Primarului Orașului Sovata asupra situației gestionării bunurilor;

Hotărârea nr. 30 – cu privire la actualizarea Regulamentului de Organizare și Funcționare al aparatului de specialitate al Primarului Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 31 – cu privire la aprobarea decontării navetei cadrelor didactice;

Hotărârea nr. 32 – cu privire la aprobarea Regulamentului de Organizare și Funcționare a Serviciului Public de Salubritate din județul Mureș;

Hotărârea nr. 33 – cu privire la aprobarea Raportului de evaluare a terenului situate în Sovata, Str. Trandafirilor fn., Str. Bradului fn., Str. Ghera nr.1;

Hotărârea nr. 34 – cu privire la aprobarea documentațiilor topocadastrale privind unele imobile;

Hotărârea nr. 35 – cu privire la aprobarea Listei lucrărilor executate din Fondul de investiții precum și din Fondul de dezvoltare, depusă de S.C. Servicii Tehnice Comunale S.A. Sovata;

Hotărârea nr. 36 – cu privire la inițierea concesiunii WC public suprateran, lângă cofetăria București;

Hotărârea nr. 37 – cu privire la inițierea concesiunii zonei de agrement "Amenajare loc de băiere, funcțiuni anexe și lac de agrement în zona Lacului Tineretului";

Hotărârea nr. 38 – cu privire la aprobarea Caietului de sarcini pentru concesiunea imobilului – teren intravilan edificată cu clădire WC public suprateran, domeniul public al Orașului Sovata;

Impozitul asupra mijloacelor de transport

Art.23. – Se stabilește impozitul pentru mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, în funcție de capacitatea cilindrică a motorului pentru fiecare 200 cmc. sau fracțiune de capacitate sub 200 cmc. după cum urmează:

Motorete, scutere, motociclete și autoturisme cu capacitate cilindrică de până la 1600 cmc. inclusiv – 8 lei/an;

Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cmc. și 2000 cmc. inclusiv – 18 (lei/an);

Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cmc. și 2600 cmc. inclusiv – 72 lei/an;

Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cmc. și 3000 cmc. inclusiv – 144 lei/an;

Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3001 cmc. – 290 lei/an;

Autobuze, autocare, microbuze – 24 lei/an;

Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv, precum și autoturismele de teren din producție internă – 30 lei/an;

Tractoare înmatriculate – 18 lei/an;
Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică până la 4800 cmc. – 2 lei/an;

Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică peste 4800 cmc. – 4 lei/an;

Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată – 50 lei/an;

Art.24. – Pentru remorci de orice fel, semiremorci, și rulate aparținând contribuabililor (persoane fizice și juridice) se stabilește taxa în funcție de capacitatea acestora astfel

Până la 1 tonă – 9 lei/an;

Între 1- 3 tone – 34 lei/an;

Între 3 – 5 tone – 52 lei/an;

Peste 5 tone – 64 lei/an;

Pentru atașe taxa anuală se stabilește la nivelul de 50% din taxa datorată pentru motocicletă, motorete și scutere.

Art.25. – Capacitatea cilindrică a motorului și capacitatea remorcilor se dovedesc cu carte de identitate, cu factura

de cumpărare sau cu alte documente legale.

Art.26. – Pentru autovehicule de transport marfă cu

masa totală maximă autorizată de peste 12 tone impozitul anual se stabilește după cum urmează:

Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate exclusiv în operațiunile de transport intern		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate în operațiunile de transport intern și internațional	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu doua axe				
1. 12-13 tone	0	133	0	133
2. 13-14 tone	133	367	133	367
1. 14-15 tone	367	517	367	517
1. 15-18 tone	517	1169	517	1169
5. peste 18 t	517	1169	517	1169
II. Vehicule cu 3 axe				
1. 15-17 tone	133	231	133	231
2. 17-19 tone	231	474	231	474
3. 19-21 tone	474	615	474	615
4. 21-23 tone	615	947	615	947
5. 23-25 tone	947	1472	947	1472
6. 25-26 tone	947	1472	947	1472
9. peste 26 t	947	1472	947	1472
III. Vehicule cu 4 axe				
1. 23-25 tone	615	623	615	623
2. 25-27 tone	623	973	623	973
3. 27-29 tone	973	1545	973	1545
4. 29-31 tone	1545	2291	1545	2291
5. 31-32 tone	1545	2291	1545	2291
6. peste 32 t	1545	2291	1545	2291

Art.30. – Impozitul asupra mijloacelor de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care au fost dobândite, iar în cazul înstrăinării sau radierii în timpul anului, taxa se dă la scădere înce-

pând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut una dintre aceste situații.

Art.31. -Impozitul asupra mijloacelor de transport se plătește, în două rate egale 31 martie și 30 septembrie.

Prejudecățile maghiarofobe și adevărul despre ele (IV.)

de Tihamer Czika (pagina online ACUM:TV)

7. Ținutul Secuiesc e o invenție a extremiștilor maghiari

Ținutul Secuiesc este un adevăr istoric de aceeași natură ca și Bucovina, Oltenia, Banatul sau Dobrogea, deși nici una nu are un caracter oficial în ziua de azi.

Încă de la colonizarea triburilor secuiești pe aceste meleaguri pentru apărarea hotarelor Regatului Ungariei de pe la începutul sec. XIII (prima colonizare documentată este din anul 1224 în actualul județ Covasna) numele scaunelor secuiești și în curând a „națiunii medievale” secuiești sau a Ținutului Secuiesc este amintit în sute de documente transilvane, maghiare sau străine. Granițele ținutului, drepturile speciale ale secuilor, autonomia lor față de regalitatea maghiară sau principalitatea transilvană este menționată în mii de documente oficiale scrise în latină, germană, mai apoi în maghiară. Autonomia acestui teritoriu a funcționat peste 600 de ani, până în anul 1878. În acest an parlamentul maghiar considerând autonomia secuilor și a sașilor din Transilvania ca fiind instituții feudale demodate, a decis anularea acestora, și includerea teritoriului lor în noile comitate (județe) formate în Transilvania prin reorganizare teritorială generală a Transilvaniei re-anexate statului ungar. Din 1878 Ținutul Secuiesc își mai recapătă integritatea doar între anii 1950 și 1960, când tot teritoriul istoric al ținutului intră în componența nou înființatei Regiuni Autonome Maghiare. În afară de această perioadă de 10 ani, din 1878 secuimea este de obicei separată în trei județe: Mureș (înainte comitatul Maros-Torda, apoi județul Mureș), Harghita (înainte comitatul Csík și comitatul Udvarhely, apoi județele Ciuc și Odorhei) și Covasna (înainte comitatul Háromszék, apoi județul Trei Scaune). În pofida acestei separări prin granițe județene de mai mult de 130 de ani, identitatea comună secuiască a perseverat, ea fiind foarte puternică și în ziua de azi. Ea este reflectată din

literatură până în turism, din artă populară până în societatea civilă, din presă până în politică.

Trebuie clarificat și faptul că identitatea secuiască nu este una etnică, ci una regională și istorică, cum este poate identitatea maramureșană sau oltenească la români. Secuiei se consideră maghiari, vorbesc limba maghiară, se înțeleg perfect cu un maghiar care locuiește să zicem la granița cu Austria. Nu există dovezi istorice care ar confirma că secuiei ar fi avut vreodată o limbă separată. Secuiei însă au păstrat până în ziua de azi un alfabet foarte original cu origini fenicene și turcice, așa zisele „Rune secuiești”. Însă chiar și inscripțiile medievale găsite scrise în acest alfabet sunt de fapt texte în limba maghiară, numai că scrise cu acest alfabet. Integritatea ținutului secuiesc este confirmată nu numai de percepția cvasi-generală locală dar și de granițele etnice din regiune, care corespund și azi cam 90% cu granița vechiului ținut autonom.

8. Ținutul Secuiesc = Kosovo, Autonomie = separare

Ținutul Secuiesc nu are aproape nici o asemănare cu cazul Kosovo. În primul rând Secuimea este în mijlocul României la 400 de kilometri de granița cu Ungaria, pe când Kosovo era la granița Serbiei cu Albania, fapt care a făcut mult mai ușoară separarea ei. Ținutul Secuiesc, ca entitate separată are o vechime de peste 650 de ani, pe când Kosovo s-a născut în granițele actuale ca entitate juridică separată cu majoritate albaneză doar în anul 1945. Autonomia teritorială pe criterii etnice a Ținutului Secuiesc a fost desființată în 1878 mai apoi în 1968, pe când cea kosovară numai în 1989, la începutul unor vremuri tulburi, a unui război etnic general în majoritatea fostelor republici iugoslave. În cazul Kosovo a fost vorba de un război civil crunt care a dus la separare, început prin alungarea

forțată de către armata iugoslavă a populației albaneze, apoi de înființarea administrației proprii sub tutelă ONU. Acest conflict militar a fost cauzat tocmai de anularea autonomiei kosovarilor albanezi de către regimul Miloșevici. Dacă acea autonomie nu era anulată în 1989, și nu se începea deznaționalizarea forțată mai apoi alungarea efectivă și epurarea etnică – fapt care a stârnit contrareacția militară kosovară – Kosovo probabil nu ajungea niciodată la independență.

În cazul Ținutului Secuiesc nu putem vorbi de o deznaționalizare forțată masivă și în nici un caz de alungare forțată sau epurare etnică făcută cu ajutorul armatei. Nefiind nici secuiei înarmați, nu este nici o șansă de izbucnire a unui război civil care poate ar duce vreodată la așa ceva. Din contră, probabil cea mai mare diferență dintre cele două cazuri este faptul că, pe când albanezii și-au cerut autonomia (înapoi) prin arme, maghiarii cred numai în lupta politică. Diferența de mentalitate și cultură între kosovari și maghiari este de asemenea foarte mare, dar nu vreau să detaliez acest lucru acum.

După experiențele tragice trăite de kosovari, având administrația și armata sârbească afară din teritoriu, mânași și de contextul internațional favorabil, ei deja nu s-au

mulțumit cu autonomia teritorială, și au cerut independența. Nu cred că ar fi fost vreun popor care ar fi făcut altfel. Lipsa de încredere și înstrăinarea de sârbi era uriașă.

Secuiei nu au cerut niciodată independența, și nici nu există vreun semn că ar cere-o vreodată. Ținutul Secuiesc fiind în mijlocul țării, fiind integrat totalmente în sistemul economic, energetic, infrastructural și politic al României, nu ar avea nici o șansă de supraviețuire pe cont propriu. Secuiei sunt foarte conștienți de acest lucru. Pe de altă parte există și o solidaritate cu restul maghiarilor din România (ceilalți 60% care locuiesc în alte regiuni ale Transilvaniei), care ar împiedica orice gând de separare.

În general autonomia înseamnă foarte rar separare. Cazul Kosovo a fost o situație excepțională, din mai multe motive, unele arătate și mai sus. În Europa există 13 autonomii teritoriale pe criterii etnice, din care în nici una nu există o opinie majoritară în cadrul populației locale în a cere independența. Din contră, acordarea autonomiei a fost de obicei momentul în care s-au calmat spiritele separatiste, și a început procesul lung și greu de loializare a minorității, care în noua construcție juridică în sfârșit și-a simțit garantată existența, și a început să se simtă acasă în țara „adoptivă”.

Medve-tó napok

A Medve-tó napok rendezvénysorozatának minden része fontos szereppel bír annak a szándéknak a a valóra váltásában, hogy érdekessé, szórakoztatóvá váljon ez a három nap valamennyi szóvatai és idelátogató vendég számára. Kicsik és nagyok, fiatalok és korosabbak egyaránt részesei lehessenek néhány önfeledt illetve felüdítő órának.

A rendezvények színes forgatagában azért mindig lennie kell néhány olyan mozzanatnak, amelyek jobban megragadják a figyelmet, s amelyek az aktuális ünnepségnek sajátos színt adnak, hogy aztán az emlékeztetőben is megmaradjanak, a rendezvényt egyedisé-

színei dr. Faluvégi András, Baricz Gergő, Berecz András és Fenyő Miklós.

Dr. Faluvégi András városunk szülötte. 90 óta él Magyarországon, állatorvos és táncművész.

Azok a szóvataiak, akik gyermekként ismerték, nagy örömmel fedezték fel évek múlva a televízió képernyőjén különböző magyarországi táncversenyek közvetítése során. Sokan szurkoltunk is neki, és örömmük telt abban, hogy mindannyiszor eredményesen versenyzett.

Táncos pályafutását 1992-ben kezdte Debrecenben, majd Budapesten folytatta és hamarosan élvonalbeli tán-

Baricz Gergő

Baricz Gergő az X faktor második sorozatának résztvevőjeként vált ismerőssé. számunkra Megnyerő karakterével, gondolkodó emberre és meglepő érettségre valló nyilatkozataival, magabiztos színpadi fellépéseivel sokakat meghódított. Földinkként szerettük őt, hiszen csak itt, a Bucsintúlsó lábánál, Borzonton eszmélt a világra. A világgá ment, s nagy próbatételek elé álló kicsi székelő fiút láttuk benne. Tarisznyájában hamuba sült pogácsaként kiforratlan talentumokat vitt, amelyek megsegítették, Kárpát-medence szerte ismert énekessé vált. Azóta a világgá ment fiú hazatért.

Madaras Zsolt Attila (Johnny), akit Budapestre vetett a sorsa és évekig Dévai Nagy Kamilla keze alatt tanult muzsikát és előadóművészetet, rendszeresen hazatér, hogy a Medve-tó napokon felléphessen gyermekkoros városában. Őt a z itt élő szülei és testvére mellett mindig barátok, ismerősök várják, hogy a viszontlátás öröme túl ismét hallhassák csodálatosan szép hangját.

Molnos Ferenc

Faluvégi András és Ungár Anikó

gük, sajátosságuk révén, évek múlva is általuk tudjuk beazonosítani, datálni.

Az ez évi rendezvénysorozatnak ilyen meghatározó

rosszá lett. Neve a legnagyobbaké mellett fordul elő.

Ma már nem versenyzik, hanem oktatja a táncot, bemutatókat tart, rendezvényeket szervez.

Faluvégi András

Madaras Zsolt Attila

Vidámság és életerő – Szépkorúak V. találkozója

2013. május 14-én a nyárádrémetei művelődési otthonban találkozott és ünnepelt együtt közel 160 idős személy, a Gyulafehérvári Caritas munkatársai által szervezett immár ötödik Szépkorúak Találkozóján. A tematikus napon részt vett a Szovátai Szépkorúak Szeretet-csoportja is.

A házigazda nyárádrémetei csapat díszített teremben, terített asztallal és széles mosoll-

yal fogadta a népes vendégsereget. Mindenki büszkén hordta kitűzőjét, különböző színű sálakkal jelezték, hogy melyik csapathoz tartoznak. A mosoly, a találkozás öröme azonban egységes volt.

A megnyitó alapozta meg a nap hangulatát, minden csoport egy-egy vidám dallal mutatkozott be és köszöntötte társait.

90 év után is lehet vidám az ember, és külön tapsot érde-

meltek és érdemelnek!

A szünetben felcsendülő zeneszóra néhányan jókedvűen táncra perdültek.

Pihentek a lábak, finom kávé illat terjedt, Dr. Berczes Judit Az egészség megtartása idős korban címmel tartott előadást a jókedvű szünetet követően. Rengeteg hasznos gyakorlati tanács elhangzott.

Az ebéd előtt, Béla bácsi néhány humoros és igencsak fiatalos észrevétellel egészítette ki az előző program-pontot.

A finom ebéd után erőre kapva, szinte mindenki a parkettet koptatta, vidáman táncolva.

A délutáni órákban se lehetett unatkozni, hiszen Derzsi Gyopár mesével, Lénárd Laura népdalok-

kal szórakoztatta a közönséget. Továbbá egy csodálatos produkcióval nyugtázta le a résztvevőket a Khelipe tánc-csoport és a nyárádrémetei néptáncscsoport is bemutatkozott vidám kis műsorával.

Mindannyiunk nevében mondok köszönetet támogatóinknak, a Fülöp-Szántó pékségnek és a vármezői Halászcárdának!

Szigeti Szenner Szilárd

Falum a jövőm-projekt – Illyésmezői Rosszcsontok minifoci bajnoksága

A sportot kedvelő Maros megyei fiatalok, fiúk és lányok számára szervezett minifoci-bajnokságot 2013. május 15-én, szerdán délután a Falum a jövőm-pro-

jektben résztvevő Rosszcsontok csapata a Gyulafehérvári Caritas Családsegítő Szolgálatának (CSSZ) segítségével.

Alig értek haza a suliból a vármezei Mosoly-GO Törpök és a Szentháromsági Kalandorok, máris ülhettek ismét az

iskolabuszra, hogy idejében megérkezzenek az illyésmezői csoporttagok által gondosan előkészített pályára és kipróbálhassák, mennyire zörög a

háló a frissen festett kapukon, amikor a labdával találkozik.

Öt óraker így már a fűvön gyülekeztek a kékek és a feketék után a pirosak is, kisorsoltuk a párosításokat, és máris felhangzott a kezdő sípszó. Mindenki mindenkiel összemérte az ere-

jét a három, egyenként 30-30 perces mérkőzés során, és nem csak a pályán levők, hanem a pazarul felszerelt és felkészült szurkolók is jelesre vizsgáztak,

lengtek a zászlók, harsogtak a biztató versek és dalok. A meccsek közti szünetekben pedig az illyésmezői lányok szendviccsel is kedveskedtek a vendégeknek és a közönségnek is.

Odaadás és lelkesedés, pontos

átadások, hullámzó lelátók, gólpasszok, kihagyott helyzetek, szépségdíjas találatok és alapos edzői tanácsok, utasítások – íme, a legfontosabb kulcsszavak. A kapusok és a védők kicsit bosszankodtak, amikor túljártak az eszükön a szemfüles csatárok

(összesen 14 alkalommal kellett kihalászni a bőrt a gólvonal mögül), mégis a csapatszellem és a sportszerűség győzött a versenyben. A résztvevők pedig büszkén és mosolyogva álltak sorba az eredményhirdetés idejére eleredő esőben, hogy megkaphassák érmeiket. A szentháromságiaknak még egy jutalom kijárt emellett, fényképezkedhettek városunk nevezetessége mellett is, a Medve-tó teraszán. Októberben pedig ők látják vendégül a bajnokság következő felvonását, ígérte a csoportvezetőjük...

A programot támogatta Szovátá, Nyárádrémete és Nyárádrémeti önkormányzata, a Szovátai Városi Stadion, az SOS Alapítvány (Stichting Ondersteuning Sovata), a Szántó – Fülöp Pékség, de a kezdeményezést felkarolták az érintett gyerekek és fiatalok szülei is.

Szabó Attila

Orbán Balázs-díj átadáson Sepsiszentgyörgyön

Május 15-én Sepsiszentgyörgyön adták át az idei Orbán Balázs-díjakat. A legnagyobb székelyről, Székelyföld jelképéről elnevezett díjakat 2011 óta nyújtja át a három székely megye azoknak, akik sokat tesznek az egységes Székelyföld-kép kialakításában, Székelyföld sajátos értékeinek megőrzésében, hagyományainak ápolásában és a mindezekre alapozott fejlesztésében.

A névválasztás nem véletlen. Orbán Balázs alakította ki elsőként Székelyföldről a legátfogóbb és leghitelesebb képet. A térséget – hagyományos történelmi, földrajzi, gazdasági, kulturális és vallási tagoltsága ellenére – egységes egészként írta le. Ő volt az, aki a régió kora közállapotait felmérve a jövőt megalapozó fejlesztést szorgalmazott.

Az elmúlt két év díjazottjai:

- Kovács Piroska illetve Berd Tibor (Hargita megye);
- Vánca György illetve Haszmann Pál (Kovászna megye);

- Simon Judit illetve Domokos Ilona (Maros megye);

Az idén, tekintettel arra, hogy Kós Károly emlékévé van nem személyek, hanem a Székelyföld épített örökségének megmentésében és népszerűsítésében jeleskedő helyi építészeket, restaurátorokat és más szakembereket

A sepsiszentgyörgyi Bod Péter Megyei Könyvtárban megszervezett eseményen az ünnepség a Codex régizene együttes hangversenyével indult, ezt követően Kovászna

tömörítő egyesületek kapták a díjat, hiszen ezen egyesületek tagjai közösen érték el számottevő eredményeket

Megye Tanácsának elnöke, Tamás Sándor házigazdaként köszöntötte a jelenlevőket, majd nevesítette Kovászna megye kitüntetettjét: a sepsiszentgyörgyi Keöpeczy Sebestyén József Műemlékvédő Társaságot.

Hargita Megye Tanácsa részéről Petres Sándor alelnök az Országépítő Kós Károly Egyesülést a díjazta.

Maros megye nevében Péter Ferenc, Szováta polgármestere díjazott. Az ő kezéből a marosvásárhelyi ARCUS Egyesület két tagja, Mihály Ferenc és Kiss Loránd restaurátorok vehették át az Orbán Balázs-díjat idén.

Külön gratulálunk a szovátai Mihály Ferencnek értékmentő munkájáért!

molnos

A te segítségedre is szükség van

Tanulj, hogy tudással szorgalmazhasd az erdők fenntartható kezelését!

Ezzel a mottóval kerül megrendezésre egy érdekes interaktív kiállítás Szováta június 10 és 15 között a Domokos Kázmér Művelődési Házban. Minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk az „Oktatással a világ erdőségeinek felelős és fenntartható kezeléséért” című nemzetközi projekt keretében szervezett kiállításra. A projekt kiemelkedő eseménye az említett interaktív kiállítás, melyet fényképek valamint hang- és képfelvételek bemutatásával szervezünk meg. A kiállított anyag betekintést nyújt a látogatóknak a világ erdőségeinek helyzetébe, s ugyanakkor

ösztönözni próbálja az erdők valamint az erdei erőforrások felelős felhasználását.

A projekt célja, hogy ösztönözze az erdők fenntartható kezelését, valamint az erdei erőforrások felelős felhasználását az európai fogyasztók/állampolgárok által. Változatos oktatási tevékenységekkel és tájékoztatói kampány szervezésével igyekszik céljait megvalósítani a Fenntartható Fejlődés Oktatási módszerekkel.

Az oktatási tevékenységek kiindulási pontját egy tömegkommunikációs csomag képezi, amely egy tankönyvből, dokumentumfilmeket tartalmazó DVD-ből és számos fényképből tevődik össze. Az oktatási anyag elsősorban a projektben résztvevő iskolák számára készült. *kiss*

Klaszter

A vidék fenntartható fejlődése céljából különböző rendszerek kialakítására van szükség, amelyek összefogják a vállalkozói tevékenységet akár a termelés, akár a termékértékesítés terén. Ilyen rendszerek a klaszterek. A szó maga csoportot, halmazt, átvitt értelemben társulást, egységbe tömörülést, összefogást, szövetkezést jelent. A klaszter társult tagok gazdasági együttműködésére, azonos üzleti érdekek és célok elérése érdekében történt közös képviselő létrehozása (például értékesítési hálózat kialakítása). A klaszterek tagjai a költségeik csökkentése, valamint tevékenységük hatékonyságá-

nak növelése érdekében tömörülnek.

A klaszter költségeit a tagok fedezik, tagjai – az itteni gazdasági viszonylatokat figyelembe véve – kis- és középvállalkozások, amelyek kis tőkével rendelkeznek.

A Primur Magnet klaszter vezetője, Nagy László Mihály, illetve a Merkur áruházlánc képviselője Bán Mózes szervezésében találkozhatott e vidék vállalkozóival abból a célból, hogy a máshol már jól bevált összefogásmód nyújtotta lehetőségekről szerzett ismereteiket megosszák velük, s az érdekeltekkel a klaszterbe tömörülés lehetőségeiről tárgyaljanak.

Széllyes Sándor Népdalvetélkedő – 2013

Megyei szintű tehetségkutató népdalvetélkedőt szervez a Maros Művészegyüttes. Partnerei a Hagyományos Kultúra és Művészeti Oktatás Maros Megyei Központja, a Csúrszínház Egyesület, az Artecotur Egyesület, az Erdély Televízió a Népújság és a Marosvásárhelyi Rádió.

A vetélkedő két forduló, amatőr és kezdő népdal-énekesek jelentkezését várják. Kilenc térségben köztük Szovátán is szerveznek elődöntőket. A szovátai elődön-

tőre 2013. június 6-én, csütörtökön 17 órai kezdettel a Domokos Kázmér Művelődési Házban kerül sor. Előre kell jelentkezni a 0740146403-as, a 0762254729-es telefonszámon vagy emailben a kissje@szovata.ro email címen.

Az elődöntőkön kategóriánként első helyre került versenyzők jutnak be a döntőbe. A zsűrit a Maros Művészegyüttes, a Rádió és a Megyei Központ szakemberi alkotják. A döntő 2013 június 29.-én 20 órától a

m i k -
h á z i
C s ú r -
s z í n -
h á z -
b a n , a
C s ú r -
s z í n -
h á z i
n a p o k
k e r e t é -
b e n l e s z .

Az érdeklődők két korosztályban: 7 (betöltött) és 15 év közötti,

valamint 15 év fölötti kategóriában nevezhetnek be. *Kiss J.*

„Síppal, dobbal, nádi hegedűvel”

Az „S. Illyés Lajos” Általános Iskola pedagógusai 2012 őszén azzal a kéréssel fordultak az „Educatio SIL” Egyesület felé, hogy szeretnék megrendezni a „Síppal, dobbal, nádi hegedűvel” elnevezésű szemlét, melyen elsősorban a sóvidéki népi kultúra bemu-

A diákoknak elsősorban fel kellett kutatniuk a településükön még élő néphagyományokat, azokat kellett összegyűjteniük, majd tanáraik segítségével kiválogatni és azok közül egy gyöngyszemet előkészíteniük, majd bemutatniuk.

Amíg a diákcsapatok gyűjtő-

tudott részt venni. A résztvevő csapatoknak egy népmondát, egy népmesét valamint egy népdalt kellett magukkal hozniuk, ezek közül legalább egynek helyi jellegzetes gyűjtésből kell származnia.

A megjelenő csapatok értékeiből a legértékesebb gyöngyszemeket hoztak itt élő népi kultúránkból.

A szemle a népviseletbe öltözött csapatok bemutatásával kezdődött, majd a magukkal hozott népi kincsház feltárásával. Számunkra is jó volt újra

dául a leghagyományörzőbb, a leglelkesebb, a legkreatívabb csapatok. Különdíjakat is osztottak a legjobb énekesnek, valamint monda-előadónak.

A végkicsengése az lehet ennek a szemlének, hogy igen, van értelme a népi hagyományörző szemléletű nevelésnek, és hogy ennek igen nagy szerepe van anyanyelvünk ápolásában. Igen, vannak még olyan lelkes diákjaink, akik tisztelik, szeretik elsősorban anyanyelvüket, a népi kultúrát, és fel is merik azt vállalni, hogy erről hírt adjanak a nagyvilágban.

Köszönjük azoknak a lelkes pedagógusoknak a munkáját, akik időt szakítottak arra, hogy a mindennapi feladatok, kihívások mellett ezt a gyönyörű munkát is felvállalták és felkészítették diákjaikat erre a szemlére.

Köszönjük támogatóinknak: az Emberi Erőforrások Minisztériumának, a Balassi Intézetnek, a Teleki Oktatási Központnak, és mindazon személyeknek a segítséget, akiknek hozzáállása nélkül nem valósulhatott volna meg e rendezvény.

Kiss Enikő

tatására kerülne sor, és melyre meghívják Sóvidék településeinek, iskoláinak csoportjait.

Az „Educatio SIL” Egyesület ennek a kérésnek eleget téve pályázatot nyújtott be az Emberi Erőforrások Minisztériumához, melyet sikeresen el is bíráltak.

A szemle megszervezése, előkészítése még 2012 novemberében elindult mind a diákok, mind felkészítő tanáraik számára.

gettek, tanáraik sem ültek tétlenül, hiszen számukra szakmai értekezés volt szervezve Fábrián Gabriella néprajzkutató vezetésével.

A hosszas előkészületek után 2013. április 19-én került megrendezésre a „Síppal, dobbal, nádi hegedűvel” elnevezésű szemle.

A szemlére meghívott Sóvidék általános iskolái közül sajnos - a sok iskolai tevékenység miatt - kevés iskola

felidézni a Rapsónné, Medve-tó legendáját, a népmeséről nem is beszélve, amikor is élőbeszédben hallhattuk ízes szép magyar anyanyelvünket. A magyar népdalok gazdag tárháza szintén megmutatkozott, hisz nem volt két egyforma népdal sem.

A háromtagú tiszteletbeli zsűri a szemle végén kiértékelte a csapatok munkáját, minden csapat részesült valamiféle elismerésben, mint pél-

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

EURÓPA-díj Tata városának

Sok más egyéb mellett az is jellemzi korunkat, hogy nem szeretünk, és a gyakorlat hiánya okán egyre kevésbé tudunk levelet írni. Erre csak akkor döbbenünk rá, ha eleink mintegy száz évvel ezelőtt írt levelei kerülnek a kezünkbe. Az a címzett iránti tisztelet, udvariasság megszégyenít minket, mai olvasókat, mert érezzük, hogy ha valamit olykor papírra is vetünk azzal a céllal, hogy távolabb lévőknek hírt adjunk magunkról, már nem azzal az igényességgel és szakszerűséggel tesszük, mint ami a régi levelekből sugárzik. Akár papírra rójuk, akár az elektronikus posta szolgálatára bízunk – az SMS-ekről nem is beszélve – közlendőnk, olyan rögtönzött hányaveti módon tesszük, hogy egyetlen szóval jelölve az írásművünket firkantásnak nevezném.

Viszont amennyire nem szeretünk írni, oly nagyon szeretünk levelet kapni. Örülünk, ha levelet hoz a postás, s izgatottan bontjuk ki, hadd lám, ki az, aki még az üzenetváltás e régi módját választotta, s ugyan bízam mit akar velünk közölni?

Az elektronikus postafiókunkat is naponta – olykor többször is – átnézzük, mert a különböző csatornákon ránk

ömlő információhalmaz közegette mindenek előtt az érdekel, amit a nevünkre címeztek, amivel személyesen minket kerestek meg, amiről elhiszük, hogy éppen nekünk szól.

Nem tudunk már figyelni mindenre, folyamatosan aggodni a viláért a maga teljességében és részleteiben, a klímaváltozásért, a globalizációval járó ártalmakért, a terrorizmus veszélyeiért, a demokráciadeficitért, az esőerdőkért, a vallási és faji megkülönböztetésért, a tőke könyörtelen uralmáért, az elvesző szülőföldért, a megbélyegzett anyanyelvért, az ősök emlékéért, a nyomorgó milliókért és a közerkölcsök romlásáért. De örülni sem tudunk együtt a világgal. Sok ez nekünk. Ha nem szólítanak meg személyesen vele, vállat vonunk és azt mondjuk, nem nekünk címezték.

A nekünk címzett leveleknek viszont örülünk. Feltéve, ha jó híreket hoznak. Persze, azokra sem tudunk időben válaszolni, mert nyeglék vagyunk és feledékenyek.

Mindez egy megválaszolatlan levél újra olvasása kapcsán jut az eszembe. Örömmel és büntudattal olvasom. Örömmel, mert jó hírt hoz, a büntudat meg azért van, mert a kapott levelek tömkelegében – kíván-

A tatai vár látképe az Öreg-tóról

csian arra, hogy mi van a következő s megint a következő és következő levélben –, abban a pillanatban gyorsan átsiklottam rajta, aztán elfeledkeztem róla, s a válasszal adós maradtam.

A levelet tulajdonképpen nem csupán nekem címezték, hanem minden szovátai barátunk és ismerősnek is, de testvértelepülési kapcsolatunk okán, minden szovátainak is.

Álljon itt a levél:

„Kedves Mindenki!

Igen nagy örömmel értesítlek róla – és minden szögyéni, szovátai és magyarkanizsai barátunkat és ismerősünket –, hogy az idei évben az Európa Tanács EURÓPA-díj kitüntetettjei (megosztva) a németországi Altötting és a magyarországi TATA!!!

Az Európa-díjat az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése azoknak a településeknek ítéli meg, amelyek a legaktívabbak az európai eszme előmozdítása terén.

Erre a magas kitüntetésre 1998 óta pályázunk. 1999-ben nyertük el az Európai Diplomát, 2000-ben a Becsület Zászlót és 2004-ben a Becsület Plakettet. Ezek az elismerések az alsóbb fokozatai az Európa-

díj kitüntetési rendszernek.

És ebben az évben végre az Európa-díjat is megkapja városunk!

Ezt a magas elismerést jelentős részben testvérvárosi kapcsolatainknak köszönhetjük. Így a Ti személyes elkötelezettségetek és munkátok is hozzájárult ehhez a sikerhez. Ezzel az üzenettel egyben szeretnék köszönetet mondani mindannyiatoknak a sok évnnyi segítségetekért és támogatásotokért. Nagyon jó érzés, hogy ilyen kollégái és barátai vannak az embernek!

Üdvözlettel:

Osgyáni Zsuzsa”

Mit mondhatnék mást, hogy veletek együtt örülünk a sikereteknek. Akik megtapasztalhattuk, hogy mit tesznek a testvérvárosi kapcsolatok ápolásáért, különös gonddal a történelem viharai által szétzaggatott nemzetrészek közötti együttműködésért, tudjuk, hogy megérdemeltétek.

Gratulálunk hozzá!

Az EURÓPA-díjat a valódi európai szellemiség jegyében végzett önzetlen munkátok elismerésének tekintjük.

Munkátokon a továbbiakban is legyen Isten áldása!

Molnos Ferenc

Michl József, Tata város polgármestere

A mi otthonunk

Szováta régi barátja, a Csopak–Szováta testvér-települési kapcsolat kezdeményezője és lelkes animátora, Steinhauz György vall az alábbiakban egy család és egy családi ház történetéről, az elődök tiszteletéről és a hűségéről, a szülőföldre való ragaszkodásáról és az egymást követő generációk összetartozásáról, a földrajzi- történelmi környezetről, amelyben élnie megadatott, egy tájról és egy házról, amelyekben ő úgy van otthon, hogy azok is otthon vannak benne.

Molnos Ferenc

Koncz Pál akvarellje

Bizonyára találkozott a kedves olvasó azokkal a gondolataimmal ezen újság lapjain, hogy a magyar ember ragaszkodik a szülőházához, a szülőföldjéhez, a hazájához. Ez persze nem tetszik a multiknak, és panaszkodnak, hogy a magyar nem eléggé „mobilis”! Bizonyára ismeretlen nekik – sok más mellett – Tamási Áron örökbecsű mondása: „Mi végett vagyunk a világon? Hogy valahol otthon legyünk benne!” Igen, mert az, aki csak teheti, szülőföldjén akar otthon lenni e világban! Ez és hasonló gondolatok kergetik egymást napok óta bennem, mivel idén 100 éve már, hogy családunk itt él ebben a házban, anyai nagyapám Tímár József egykori otthonában. 1913. január 9-én kelt az az ajándékozási szerződés, amelyben pápai dédanyám, nagyapám édesanyja, özv. Tanczer Andrásné született Ludvig Borbála, fiának megvette ezt a csopaki házat, szőlővel és gyümölcsösrel, itt kint a „Benében”. Akkor töltötte be a 28. életévét nagypapa és ekkor már egy

gyermekük megszületett a három közül. Így édesanyámnak és testvéreinek ez volt a szülői ház, sőt András nagybátyámnak a szülőháza, hiszen ebben a szobában született, ahol ma írom ezeket a sorokat. Mit jelentett nekik ez a csopaki ház, és a szülőfalu? Bizony a MINDENT, így nagybetűvel. Szilvia nagynéném haláláig óvta, tatarozta a házat, gondozta a kertet. Nagybátyám minden este imáiba foglalta csopakiakat és leghőbb vágya volt, hogy legyen változás Magyarországon, hogy haza jöhessen Kanadából – ahova 1956-ban disszidált – szülőföldjére és a szülőházába. Végso akarta is teljesülni, hogy csopaki földbe, szülei és testvére mellé temessék, mert „végleg haza akart jönni”! Édesanyám idős korára újból állandó csopaki lakos lett, mert aki igaz szívvel kötődik felmenőik, szülei és testvérei emlékéhez, az nem tud elszakadni a szülői háztól, ettől a gyönyörű szülőföldtől. Kisfaludy Károly egyik megzenésített verse így kezdődik: „Szülőföldem szép határa...”

és valóban, aki ismeri a XIX. századi irodalmat és családjának történetét, annak „...nem térkép e táj!” Mert nekem például Veszprém nemcsak a királynék városa, hanem a Benkő és Csomay rokonság temetkezési helye is. Pápa írott múltja és temetői szintén őrzik az elődök emlékét. A Balaton mellett leírt és személyes emlékek szólnak a csopaki, balatonarácsi és tihanyi temetőkről. Lehet ettől elszakadni? Részemről nem! Remélem, hogy gyermekeink és unokáink is így fognak érezni és gondolkodni a szülőföldjükről, hiszen gyermekeimnek ez a ház a szülői ház, és

csopaki unokáinknak is az. A többi unoka is mindig olyan örömmel jön Csopakra, mint ahogy testvéreimmel mi is 60-70 évvel ezelőtt. Mi sem bizonyítja jobban a család ragaszkodását Csopakhoz, mint az, hogy minden Húsvétkor itt gyűlik össze a közvetlen rokonság. Idén is nagy öröme volt a 93 éves édesanyámnak, mert mid a nyolc dédunokája, unokái és gyermekei együtt ünnepelhettek vele.

Ez a mi otthonunk immár 100 éve. Ma már ugyan nem faszindely fedi az 1865-ben épült házat, és a borospince hordói is elvándoroltak a szomszédságba, de a hely szelleme és varázsa a régi. A gyümölcsfák között még sok mandula és diófa van, amit nagyapám ültetett, és remélem, hogy unokáink is megjegyzik, amit mi és a szüleik ültettünk számukra!

Csopak, 2013-04-21.
Steinhauz György

Volt ön miniszter?

Ön azt hiszi, hogy a legtöbb kultúrállamban a miniszterség és államtitkárság a karrier zenitjét jelenti?

Micsoda tévedés!

A miniszterség és államtitkárság nem az álmok beteljesedése, nem az a stáció, amely után már semmi sem következhetik, nem Nápoly, amelyet látni akkora gyönyörűség, hogy ezután már csak a halál lehet kívánatos. A miniszterség és államtitkárság csak kezdete a karriernek. Kezdet, amelyet mindenki azért vállal, mert enélkül lehetetlen valami jobbat, kényelmesebbet, jövedelmesebbet elérni.

Nem emlékeznek? Valamikor az emberek azért álltak be katonának, és azért szolgálták tizenkét évig, hogy a szolgálati idő letelte után valamilyen állami hivatalban altiszti állást kapjanak. Ezekben a hivatalokban idővel csupa ilyen katonaviselt emberből állott az altiszti személyzet. tizenkét esztendő sok idő, sok önfeláldozással és

önmegtagadással járt. az újonc irigyelte ezeket a zupás őrmestereket, mert az ő szemükben nem volt nagyobb úr az őrmesternél. De az őrmesternek az egész tizenkét esztendő alatt mégsem az őrmesteri rang volt a legnagyobb öröme, hanem az a tudat, hogy az őrmesterség a karrier kezdete, amely után az altiszti állás következik, kissé kevesebb izgalommal és mégis több jövedelemmel.

Európában ilyesfélére lett a miniszterség és államtitkárság. átmenetnek veszik, amely előnyöket és jogokat biztosít ugyanolyan kvalitású versenyzőkkel szemben, mert ahogyan régebben azt kérdezték a pályázóktól: volt ön katona, ma ugyanúgy azt kérdezik az aspiránsoktól: volt ön miniszter, volt ön államtitkár? Tagadó válasz esetén a hivatal főnöke vagy a vállalat vezérigazgatója csodálkozó arcot vág és elfintorítja az orrát: Még miniszter se volt? Koltz francia pénzügyminiszter elment bankigazgatónak,

mikor kibukott a kabinetből. V. J., az egyik közép-európai állam kereskedelmi minisztere a jóléti intézmények központi hivatalában vállalt elnökséget. Armfest német légügyi miniszter az ottani exporthivatalnak lett a vezetője. Hogy rátermettek-e ezekre az állásokra? Ilyet senki sem kérdezett tőlük. Miniszterek voltak. És merjen valamilyen hivatal rosszul funkcionálni, ha miniszterviselt férfi irányítja. Az ilyen hivatalt azzal büntetik, hogy a vezérét más vezető állásba helyezik.

Mert miniszterek számára mindig akad állás. Csak díjnokok, kezelőtisztek, számtisztek, rovacsolók, inkasszánsok nem tudnak álláshoz jutni. Nem azért, mintha többen volnának, mint a miniszterviselt polgárok. Szó sincs róla. De egy kezelőtisztől, rovacsolótól, adópénztárostól bizonyítványokat kérnek. Érettségit vagy valamilyen végbizonyítványt. Mert egy blanketta rovatainak kitöltéséhez matematikai, ké-

miai, irodalomtörténeti és esztétikai ismeretek kellenek. De egy bankvezéri álláshoz csak miniszteri szolgálat. Amely szolgálat, mint tudni méltóztatnak, sehol a világon nincs kvalifikációhoz kötve.

Az ember nem is érti, miért neveli a szülő tanárnak, orvosnak, vegyésznek vagy mérnöknek a gyermekét. Manapság annyi miniszterre, államtitkár-ra van szüksége minden országnak, hogy már csak abból nem lesz miniszter vagy államtitkár, aki nem akar ilyen előkelő pozíciót elvállalni. És ha a miniszterség nem is nagy karrier, arra mégis jó, hogy az ember később jobb pozícióba jusson. A legtehetségesebb ifjú egyszer és mindenkorra bevágja maga mögött az ajtót, ha olyan könnyelmű, hogy szubaltern állást vállal. Sohase lesz belőle vezér, elnök. Mert nem tud kedvező választ adni erre a kérdésre: Volt ön már miniszter?

Prágai MH 1929. január 6.

Márai Sándor

Vallomás

Talán eljön a pillanat, mikor elmondhatod, hogy az egészet akartad. Az egészet, az igazit, nem a pótlékot, a hasonlót, a mellékeset: az egészet, a boldogságot és az igazat, az igazságot, akármilyen félelmes és földközeli. Nem akartál az élet helyett valamit, ami csak hasonlít az életre, nem akartál a lélek és a betű helyett olyasmit, ami csak ügyes torzképe a léleknek és a betűnek; igazi nőket akartál szeretni, igazi könyveket akartál írni, igazi emberekkel akartál harcolni és megbékélni. Az egészet akartad, nem valamilyen törlesztéses részletet. Vágyad nem teljesedett be. Elbuktlál. De a földön és a sárban heverve, le-

dőfött harcos, dadogjad ezt:

„Legalább vágytam az egészre, legalább akartam az igazit, legalább ennyit értsetek és bocsásatok meg!”

Arról, mi az élet igazi élménye

Az igazi élmény az ember számára elsőrendűen ennyi: önmagának megismerése. A világ megismerése érdekes, hasznos, gyönyörködtető, félelmes vagy tanulságos; önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legfélelmesebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás. Rómában vagy az Északi Sarkon járni nem olyan érdekes, mint megtudni valami valóságosat jellemünkről, tehát hajlamaink igazi természetéről, a világhoz, a jó-

hoz és rosszhoz, az emberekhez, a szenvedélyekhez való viszonyunkról. Mikor az értelem eléggé megérett erre, már csak ezt az élményt keressük az életben.

A világról és a torzításról

Nagy cselekedetre szántad el magad. Elhatároztad, hogy kimondod azt, amit megismertél. Világgá akarod kiáltani életed titkos, legbensőbb meggyőződését. Odaállsz az emberek elé és így határoztlál – kimondod, végre az igazat. Vállalod a harcot, eldobod gúnyád, házad, otthonod. Igen, elszántad magad, hogy minden következménnyel világ elé állsz és kimondod az igazat.

Mindez nagyon szép. Ez az ember dolgoz a földön, ez igazi felada-

ta. Csak egyről ne feledkezz meg soha: a világ rettenetes torzító tükrök is. Olyan, mint azok a görbe tükrök a panoptikumban, melyek a magas embert törpének, a kövéret keszeg éhenkórásznak mutatják. Nem számíthatsz arra, hogy akad egyetlen ember is a világban, aki szavad, cselekedeted pontosan úgy érti majd meg, úgy fogja fel és magyarázza, ahogyan te elgondoltad. Mindig csak te tudod, mit akartál igazán; a világ mindig annyit ért és lát csak szándékdoból, amit az emberi értelem rejtélyes torzító tükre felfog és visszatükröz. Ezért ne jajongj soha: „Nem értettek meg! Milyen gonoszak!” Mindig csak ezt mondjad: „Én ezt és ezt akarom, de a világ így és így értette.” Mert ez az igazság.

Az V. Szováti Tavaszi Kórusfesztiválról

„Engem ért a megtiszteltetés, hogy ma itt önöket a szováti önkormányzat részéről köszöntsem.

Megvallom, szemernyit sem értek a kórusmuzsikához. Sőt, énekelni sem tudok.

De azt tudom, hogy amikor az ember szíve csordulásig megtelik örömmel vagy szomorúsággal, és úgy érzi, hogy mindjárt megreped, meghasad, hisz ezt már nem lehet tovább bírni, akkor, amikor már beszélni sem tud arról senkinek, ami belülről feszíti, a tánc mellett az ének az, ami segít abban, hogy megkönnyebbüljön a lélek. S ha kiénekelheti magából ezt a terhet, máris elviselhetővé válik számára az élet.

Az együtt éneklés még ennél is többet ad az embernek. Az a tudat, hogy én része vagyok egy nálam sokkal nagyobb egésznek, és az ilyenkor nélkülözhetetlen felelősség, egymásra figyelés és az igyekezet, hogy valamiféle szépséget együtt teremtsünk meg, végül is közösségi élményt eredményez, az összetartozás örömét.

Mit kívánhatnék mást, minthogy ma ismét éljek meg ezt az örömet, s örömük akkora legyen, hogy jusson belőle a hallgatóságnak is, jusson belőle mindannyiunknak!”

Ezekkel a szavakkal köszöntöttem az V. Szováti Tavaszi Kórusfesztivál szervezőit, résztvevőit. Azt hiszem ennél többet nem is lehet elvárni a színpadra lépőktől, minthogy örömet fakasszanak, s abból jusson minden jelenlévő-

nek. Hát ennél többet tényleg nem lehet elvárni, de ennél kevesebbet sem szabad. Aki ott volt május 11-én a Domokos Kázmér Művelődési Házban, az ebben a várakozásában nem is csalatkozott. Az összesereglett kórusok tagjai és a fesztivált jelenlétükkel megtisztelő szovátiak valóban megélték az összetartozás örömét. Ugyanakkor néhány olyan művészi teljesítményt csodálhattak meg, amelyet vastappsal honoráltak.

A szovátiak már régóta tudják, hogy a Fülöp Judit által vezetett Intermezzo Kamarakórus, a Szováti Tavasz Kórusfesztivál létrehívója, fáradhatatlan szervezője minden fellépésén magas színvonalat képvisel, arról is sokan tudnak, hogy a Czákó Gabriella és Nagy Éva Vera páros közös munkájának köszönhetően létrejött és működő Maros-

széki Kodály Zoltán Gyermekkar már nagy, nemzetközi megmérettetésekben is eredményesnek bizonyult, arról is lehetett sejtése bárkinek, hogy a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem Szalman Lóránt Vegyeskara, a majdani zenetanárok kórusa szintén magas színvonalat fog nyújtani, némelyek a székelyudvarhelyi Balázs Ferenc Vegyeskarról is hallottak, amelyet a Szovátián élő dr. Orosz Pál József irányít, akiről köztudott, hogy igényes zenepedagógusi munkát végez, így aztán a vezénylete alatt éneklő kórusokkal szemben jogos az elvárás. Magam mindezekben a az elvárásaimban nem csalódtam, s bár mint mondtam, nem értek a kórusmuzsikához, s nem tudok szakmai véleményt megfogalmazni, de mint zenét kedvelő embert, engem, a laikust ezek felvidítottak.

mindannyiunkat. Fergetes tap-
sot kaptak. Tombolt a közönség.

A Kolozsvári Magyar Pedagógusok Kamarakórusa produkciója hab volt a tortán. Bármeddig el tudtam volna hallgatni őket.

Eddig csak azokat soroltam, amelyek jobban megérintették a szívemet. Lehet, hogy másnak mások a preferenciái, hiszen még fellépett az Aranyosegerbegyi Árvalányhaj Vegyeskórus, az Enyedi Egyházmegye Kamarakórusa, a Parajdi Református Egyház Vegyeskara és a Magyarlapádi Református Egyházközség Kórusa is.

Ahány kórus, annyi színfoltja a kórusmuzsikának és annyi stílus, de mindenikben közös az együtt éneklés szeretete és az összetartozás öröme.

Szép délután volt.

Molnos Ferenc

Ritmus, amit nyakon lehet csípni

Az erdőszentgyörgyi Bodor Péter Művelődési Egyesület, a Szent György-napok nyitányaként, 2013. április 24-én irodalmi délutánra hívta Erdőszentgyörgy verskedvelő közönségét. A műsor egyben megkésett főhajtás volt a magyar költészet napja előtt.

A nagyszerű irodalmi délután vendégei voltak Németh Viktor, budapesti zeneszerző és előadóművész, valamint Ráduly János, Korondi Kovács András, Majla Sándor és Molnos Ferenc költők. A budapesti előadóművész a jelenlévő költők és több más sóvidéki költő megzenésített költeményeiből állította össze az Üzenet, másképp című műsorát. Az irodalmi délután során a meghívott költők is bemutatkoztak néhány verssel, ami igazi élményt jelentett a népes hallgatóságnak. A zene egészen közel hozta a verseket, az ihletett előadás megnyitotta a szíveket és a lelkeket a kortárs költészet befogadására. A népes közönség végül felállva, lelkes tapsal köszönte meg az előadóművészeket és a jelenlévő költőknek a rendkívüli élményt.

Az alábbi beszélgetés az előadás után készült Németh Viktor, budapesti zeneszerzővel és előadóművésszel.

– Kedves Németh Viktor, milyen volt az előadás hangulata, milyen benyomást tett önre az, ahogyan a közönség fogadta verselőadását?

— Mint mindannyiszor, mióta Erdélyben van szerencsém játszani, nagyon meleg, kellemes hangulatú előadásban volt részem. De most még ennél is jobb a benyomásom!

.....
– Milyen a kapcsolata az erdélyi költőkkel és a kultúrával? Lesz-e folytatása ennek az előadás-sorozatnak?

– Nagyon szeretném, ha lenne! Nem szeretnék ezeken az egyéves babérokon csücsülni. Kaptam elég anyagot az itteni költőktől, és abból, ahogyan fogadtak, amilyen kedvesen és baráti módon

állnak énhozzám, az következik, hogy nagyon szeretném folytatni.

– Erdély után mi következik? Milyen szempontok szerint szokta elfogadni a meghívásokat, vagy megszervezni előadásait? Van-e évi stratégiája, ami szerint tervezi az előadásokat?

– Csodálatos lenne, ha volna

ilyen. Nekem a Jóisten küldi ezeket a fellépéseket. Egyszer valaki, valamit hallott tőlem, és valamikor eszébe jut, és úgy dönt, hogy elhív. Annnyit azért megteszek, hogy számítógépen kikeresem a magyarországi összes kulturális intézményt, és értesítést küldök arról, hogy létezem, hogy milyen műsoraim vannak, hol lehet meghallgatni őket az internet segítségével, hová tudok nekik küldeni bármit, milyen telefonon tudnak elérni, milyen ünnepekhez kapcsolódóan tudnék nekik műsort ajánlani. Aztán, az 500. levélre érkezik egy olyan válasz, hogy talán valamikor lesz valami. Ezért mondom, hogy a Jóistennek van a legtöbb szerepe ebben.

– Mi motiválja, hogy egy-egy verset megzenésítsen?

– Bevallom, nagyon érzelmi alapon álló ember vagyok. Tudatosan kevésbé vagyok képes követni ezt a folyamatot. Kaptam 40 verset, olvastam őket, és amikor valamelyik nagyon megtetszett, és el tudtam képzelni hozzá valamilyen zenét, akkor azzal kezdtem foglalkozni. Természetesen végigolvastam mindegyiket, nem is egyszer, de a kiválasztás egyetlen kritériuma az volt, hogy tetszett. Semmiképpen sem voltak ilyen vagy olyan előre megfogalmazott elképzeléseim, témáim.

– A versben mi az, ami lehetővé teszi a megzenésítést?

– Ezt csak a magam nevében tudom megfogalmazni. Sokan zenésítenek meg verseket, nekik más lehet a szempontjuk. Persze, szereti az ember, ha egy vers szabályos, ha nagyon jól érezhető ritmusa van, de ez csak egy szempont. Ha én átérzem a verset, akkor szívesebben megzenésítem, mintha csak elem raknak egyet, vagy ha nem fog meg. Ha nagyon tetszik a vers, ha nagyon megérint, akkor az sem érdekel, hogy szabálytalan, hogy nincsenek benne rímek, vagy nincs benne ritmus, amit nyakon lehet csípni, és át lehet tenni a zenébe.

– Jelenleg Magyarországon, kik a legjelentősebbek a versek megzenésítésében?

– Sokan vannak. Nekem kedvencem a Szélkiáltó együttes. Tanárokból állt össze, 1974 óta működik Pécsen. Első helyen kell említenem a Sebő együttest. A múlt héten nagy élményben részesítettek: a Weöres Sándor-évforduló kapcsán adtak koncertet, nagyon tetszett. Jónak tartom a Kaláka együttest és a Strófa triót is.

– Mi a véleménye, mikor „száryal jobban” a vers: amikor elmondják, vagy amikor elénekelik?

– Azt gondolom, hogy műfaja válogatja. Egy hosszabb elbeszélő költeményt inkább olvasni kell, vagy ha egy bonyolultabb, elvontabb gondolati verset akarunk megközelíteni,

az is inkább olvasással közelíthető meg. De ha értelmezni, elemezni kívánunk egy verset, azt is csak olvasva tehetjük. Kétségtelen tény, hogy az nagyon jó, ha hallás útján már megragad a vers, aztán az ember elolvassa, és élni kezd. Olvastam, hogy a hallás és a látás agyunk más-más területére hat. A vizuális élmény az agy jobb féltekéjén, míg a hallás az ember bal féltekéjén hatol be a tudatunkba. Tehát két különböző dologról van szó. Én jobban szeretem, ha a vers hallás útján érinti meg az embert.

– Kérem, beszéljen családjáról, terveiről, vágyairól...

– Van három gyermekem, akiket nagyon szeretek. Budapesten élek, odaszülettem. Néha elgondolom, hogy ide se lett volna rossz születni, mert itt egyszerűbben, áttekinthetőbben működnek a dolgok. Budapesten már túlságosan elfedte a természetes életet az üzlet, az Európai Unió, a média agymosás-szerű zuhogása minden területen, minden órában, minden irányból. Álmaim közé tartozik, hogy tovább csinálhassam azt, amit szeretek, egy kicsit több embernek, egy kicsit biztosabb egzisztenciával, mert hát nem jó dolog, ha az ember a megélhetési gondok miatt éppen azzal nem tud foglalkozni, amivel szeretne.

– Úgy legyen!

Kérdezett: Székely Ferenc

Hősiességről és árulásról A fanyűvő unokája című könyv kapcsán

Olyan nem volt még, hogy egy készülő könyvről írjak. Beféjezetlen dolgokról nem hálás dolog nyilatkozni, hiszen, hiszen a műről a maga teljességének ismeretében illik beszélni. Most mégis belevágok, mert bátran állíthatom, hogy ugyan még nem adták ki a könyvet, de nekem volt szerencsém megismerni.

Történt, hogy Nemes János, Tabányán élő barátom, aki egyéb elfoglaltságai mellett történelmi regényeket ír, azzal a bizalommal tisztelt meg, hogy nekem mutatta meg először frissen elkészült könyvének anyagát, hogy nézzem át, véleményezzem, és friss szemmel vadásszam le az általa elkövetett helyesírási hibákat. Mondanom sem kell, hogy örültem a megbízatásnak, akkor is, ha ez számomra plussz munkát jelentett, mert már korábban megjelent könyveit volt szerencsém olvasni, amelyekkel sikerült engem lenyűgöznie nemcsak a történelmi-földrajzi környezet hiteles bemutatásával, de a korszakra jellemző gondolkodásmód és beszédszólás megidézésével is. Meggyőződtem, hogy alaposan dokumentálódva vág bele az írásba, és azt oly tehetséggel teszi, hogy az olvasó előtt megjelenjen alakjai, akik mindannyian a saját karakterük és történelmi szerepük keretei között szólnak az olvasóhoz. Az az érzésem, hogy szemernyi sem engedik a szerzőt belefolyani a történetbe, neki nem lehet más szerepe, mint megrajzolni, az olvasó számára láthatóvá tenni az események kereteit, megragadni a kor atmoszféráját, de a történetet saját jusson ők szabják, sem tetteiket, sem szavaikat nem az író akaratához igazítják. Ők már a saját gondolataikat gondolják, a saját mondataikat mondják, a saját életüket élik.

Pontosan ezzel győz meg Nemes János a könyvének valódi értékéről. Nem érzem, hogy bármit is ő akarna elmondani nekem. Nem. Ezt meghagyja a könyv szereplőinek, hadd diszkuráljanak ők a maguk szája íze szerint az olvasóval.

Továbbá azt is méltányolom, hogy volt bátorsága az árulás-

sal megvádolt Görgey Artúr személyét helyezni története középpontjába, a megszokottól eltérő nézőpontot választani az 1848-49-es szabadságharc megidézésében. Az események sorának részletes ismerete, és az a tény, hogy katonaként – hiszen nyugalmazott őrnagy – a katonai hadműveletek részletgazdag, precíz leírására vállalkozhatott, már eleve megóvta őt a történelembe kivetített politikai szólalomtól, hiszen ő pontosan ismerte egy-egy hadmozdulat okát és jelentőségét, pontosan meg tudta ítélni, hogy könyvének hőse mekkora gondolati és cselekvési térrel számolhatott.

A számolás éppen ide illő kifejezés, hiszen ő egy pillanatra sem álmódosozhatott, játszadozhatott, neki minden döntése emberéletbe átszámítható volt.

Erről hajlamosak elfeledkezni azok, akik csupán az ideálok kergetik, s gondjuk van rá, hogy egy pillanatra se kerülhessenek életveszélybe.

Korábban a szabadságharc kapcsán többször eszembe jutott, hogy a történelmi emlékezet mennyire nem törődik a tényekkel. Hányszor lett fontosabb számára egy-egy tetszetős mondat, hányszor esik tévedésbe, amikor bátorságról vagy gyávaságról, felelősségről vagy árulásról beszél, hányszor nem látja a lényeges különbséget az eszme csatáterein vagy a szóno ki emelvényen vívott szópárbaj és a valódi csatátereken halált hozó fegyverekkel való, élesbe menő küzdelem között.

Nemes János könyve megerősített abbéli hitemben, hogy nem mindig a hősnak kikiáltott történelmi szereplők a valódi hősök, vagy nem csak ők, s hogy az igazi hősök életükben sosem dicsőülnek meg. A történelem nem oszt nekik bónuszokat, s ha osztott, bizonyosan egy mindenre kiterjedő valós értékelés nélkül, a legtöbbször érdemtelenül tette.

Az öreg Görgey a könyv végén, gondolatban Kossuthnak magya-

rázva, így összegzi a történeteket:

„A forradalom menet közben önvédelmi harccá alakult. Akkor már alkotmányos szabadságunkért és pusztá létünkért kellett harcolnunk. Ön, kedves elnök úr, jól tudja, a trónfosztást nem ítélttem el, csupán időszerűtlennek tartottam. Sosem értette meg, hogy nem az ön személye ellen küzdöttem, nem ön ellen, de önért! Az elnök úr ihlette a harc vállalására a nemzetet, én képtelen lettem volna erre. Én csupán harcolni tudtam, és ahogy harcoltam, önért is viaskodtam. Ebben van a mi tragédiánk! Nos, talán későn vettük észre, hogy kétségbeesett küzdelemünk eleinte törvényes és kialakított szabadságunkért, utóbb pusztá létünkért zajlott. Függetlenségi Nyilatkozatával megváltoztatta addigi helyzetünket. Tiszteim szerint, akkor Ön túlment minden határon, veszedelmes politikai kalandokba sodorta e szerencsétlen nemzetet! Senki sem fogalmazta meg, hogy harcunk történetében döntő fordulat következett be, ezért keletkezett hiányérzet és bizonytalanság a lelkekben, amely két a bomlás melegágya lett. Megcsúfolt minket az a történelem!

Az agg tábornok végigsimítja tar fejét. Ha lehet, most még jobban lüktet az agyveleje. Gyengének és elesettnek érzi magát. Lábaiból kiszökken minden erő, tehetetlenségében térdére csap.

– Én, Görgey az áruló?! Dembinski, a józan ész és a kormány parancsa ellenére Szeged feladása után nem a magyar kézen lévő Arad, hanem az osztrák kézen lévő Temesvár alá vezette a déli főereget. Így az általam lehozott feldunai hadtest a döntő temesvári vereség után már csak a megsemmisülés és a megadás között választhatott. S én, az alig harmincéves tábornok hittem, hogy egy ép hadsereg vezéréként még el tudok érni valamit az oroszoknál: a nemzet alkotmányának biztosítását, vagy legalább általános amnesztiát. Ha a végén az osztrákok előtt teszem le a

fegyvert, akkor megtagadom az élőket, és holtakat, szabadságharcunk emberi igazságát. Inkább raktam gúlába a fegyvereket az orosz előtt, ne higgye egy percig sem Ausztria, hogy ő nyerte meg a háborút ellenünkben. Ott, akkor Világosnál útjára engedtem könnyeimet, amikor katonáim elbúcsúztak tőlem. A mellettem lovagoló Rüdiger talán megértett akkor valamit az én vívódásaimból. Mit jelentett az nekem, amikor katonáim a Görgey nevet oly sokáig zúgták ott Világos mezején? Hűség, búcsú, vád, avagy végtisztesség? Hiszem, hogy hazám történetére nézve befolyással lehettem, még ha Kossuth a velem való bajlódást nagy teherként is viselte. Sokszor mondták, hogy kőszívű vagyok, még a rengeteg halott láttán sem lágyulok el. Pedig szerettem az én rongyos bakáimat, kik sokszor mezítláb szolgálták a hazát. Olykor egy héten át egyetlen falat kenyér nélkül tengődtek és közben harcoltak parancsomra. Katonáim a hideg, az éhség és a férgek elől szöktek meg, nem gyávaságból! Tábornokaimat és engemet nem érhet vád! A török határ átlépésével Önök az életet választották, mi a méltó halált. Mindvégig hittem, és kértem is Rüdiger orosz tábornokot, hogy az országot és annak polgárait ne engedje át az ellenség bosszúvágyának. Reménykedtem, talán elég, ha én magam leszek annak áldozata. Igen, magamat szolgáltatam ki önként engesztelő áldozatul mindenért, ami történt. Nem gondoltam menekülésre, osztozni akartam társaim sorsában. Lélekben meghaltam akkor, amikor megtudtam, hogy a császár beretvéja, az a gaz Haynau lesújtott. A sors nekem nem adta meg ezt a mártíromságot! Helyette hosszú életre, kárhozatra ítélt. Hát úgy lett, ahogy kimérettetett. Az örökké való Isten árda ránk áldását!”

A könyv érdeme, hogy az emlékezés mellett gondolkodásra is késztet. Dolgozik az olvasóban. Lám, engem is rávett e cikk megírására. *Molnos Ferenc*

Taekwondo

Április hónap első hétvégéjén Brassóban szervezték meg a 2013-as ifjúsági és felnőtt országos taekwondo bajnokságot, ahol Szovátát a Fehér testvérek képviselték. És nem is akárhogyan.

Zsolt, bár még csak ifjúsági korosztályú, a felnőtt korosztályban próbálta ki tudását, felkészültségét sokkal tapasztaltabb és erősebb ellenfelekkel szemben, Beáta meg 14 évesen debütált a junior korosztályban.

Első meccsén Zsolt a Bukaresti Instinct sokszoros bajnokával harcolt, és a szakértők szerint a leglátványosabb mérkőzés után 13-11-re nyert a favorittal szemben. Ezután vastaps közepette menetelt a döntőig: 14-5-ös, 9-0-ás és 14-7-es eredményekkel múlta felül ellenfeleit. Figyelemre méltó valamennyi klub szurkolóinak viselkedése, akik Zsolt

látványos mérkőzésein végig szurkoltak neki, hisz már csak maga a tény, hogy ki mert állni felnőtt mesterekkel, nagy teljesítménynek számít.

Beáta is szépen teljesített: a döntőben is utolsó másodpercekig vezetett, nagyon sok pontot szerezve, 35-38-as eredménnyel maradt alul Blackwidows csapattársával szemben.

*Blackwidow Sportklub
szovátai szekciója*

Érmekkel megrakottan tértek meg a Medve-tó sasok kis versenyzői a Botoșani-i taekwondo országos formagyakorlat versenyről, ahol formagyakorlatokban és küzdésben is jól szerepeltek. Máté Miklós tanítványai összesen nyolc érmet hoztak, amelyek közt aranyak is csillogtak (kettő küzdésben és ugyanannyi formagyakorlatban). Kiemelkedő teljesítmény nyújtott Nagy Henrietta és László Bo-

tond, akiket aranyérmeik mellett beválogattak a gyermek-válogatottba is, ezzel esélyt kapva, hogy a jövőben kiléphessenek nemzetközi küzdőtérré is.

A május 11-én a Besztercén megrendezett Országos Kupáról Tófalvi Roland és László Botond aranyat, Mandász E. Tihamér pedig ezüstöt hozott. Formagyakorlatban országos bajnok Nagy Henrietta, Birta Edina, László Botond, Nagy Szabolcs.

Labdarúgás

Sokkal szívesebben számol be az ember jó eredményekről, de a sport, akárcsak az élet, nem csak sikerekből áll. Egy futballcsapat teljesítményében is megszokott, hogy hullámhegyek és hullámvölgyek követik egymást. Olykor nehéz kideríteni, hogy miért emelkedik a csapat, s tán még nehezebb, hogy máskor miért hanyatlik.

Nálunk most nem ennyire bonyolult a helyzet. Mint korábban beszámoltunk róla, néhány meghatározó játékos elhagyta a csapatot. Azóta újabb játékosok távoztak: Nikolics Ferenc Svájcban vállalt munkát, Pap Levente pedig Marosvásárhelyen. Kacsó Gellérre pedig egy jó ideig

sérülés miatt nem számíthat a csapat. Tehát megvan az ok a gyengébb teljesítményre, ami az utóbbi mérkőzéseket meghatározta. Kínlódik a csapat minden mérkőzésen, jönnek a vereségek, s a tabellán lecsúszott a 7. helyre.

A legutóbbi meccsek eredményei: Április 13-án Nyárádszeredában 1-2, 20-án itthon Názánfalva ellenében 2-0, 27-én a Gaz Metan-nal 3-4, május 2-án itthon a Gliuga Régen-nel 1-1, május 11-én Mezősármáson 1-2, 18-án itthon Mezőméhessel 3-1.

Aztán még két mérkőzés következik: Marosoroszfaluban és itthon Dánossal.

Fábián Róbert

Ez év május 4-én egy Borsod megye-Székelyföld utánpótlás mérkőzést szerveztek a diósgyőri stadionban.

A Lőrincz Attila (Székelyudvarhelyi sportiskola) és Csíki Zsolt (Marosvásárhelyi sportiskola) edzők által összeállított és vezetett Székelyföld válogatott tagjai sorába bekerült két

szovátai is: Simó Csaba és Kovács Levente. Ez már önmagában is remek teljesítményt jelent a szovátai fiatal játékosok sportpályafutásukban. Az már ráadás volt, hogy Simó Csabának sikerült gólt is szereznie, a székelycsapat által 2-1 arányban megnyert mérkőzés egyik gólját éppen ő lőtte.

Az utánpótlás 17-18 éves korosztályához tartozó fiatalokból álló Szovátai Medve-tó II. csapata a felnőtt bajnokságban (VI. liga) a tavaszi fordulóban a következő eredményeket érte el:

Szováta II. – Kend 8-0 (Bereczki E. 2, Palkó L. 2, Lengyel Zs. 2, Ambrus M., Bokor E.);

Hármasfalu – Szováta II. 2-1 (Bokor E.);

Kibéd - Szováta II. 3-3 (Palkó L. 2, Kovács L.);

Szováta II. – Nyárádmagyaróros 2-1 (Simó Cs., Palkó L.);

Nyárádgálfalva – Szováta II. 2-1 (Palkó L.);

Edző Kénesi Lajos

Szováta nyílt sakkbajnoksága

A napokban szervezték meg második alkalommal Szováta nyílt sakkbajnokságát, amelyre bárhonnan érkezett igazolt versenyzők nevezhettek be. A verseny jelen van a román, a magyar és nemzetközi sakk-

szövetség versenynaptárában, az itt lejátszott partik hivatalos mérkőzéseknek számítanak, ranglista pontokat lehetett gyűjteni. Több országból jöttek versenyzők: az Amerikai Egyesült Államokból,

Ausztriából, Magyarországról, Szerbiából, Moldáviából és Romániából. A résztvevők száma, az elmúlt évihez viszonyítva, megduplázódott, mintegy hatvanan neveztek be. A verseny fő szervezője, ver-

senyigazgatója Fekete Árpád Zsombor, főbírója Chirilla Radu, a román sakkszövetség bírói bizottságának az elnöke.

A négynapos verseny május 16-án indult, helyszíne a Hotel Szeifert konferenciaterme volt.

Készítette: Molnos Ferenc					Tömeges	Eledel	Maga- sodjon	Francia város	Női név	Nagy Britannia névjele	Lapító				
Ébredéskor egy fárasztó éjszaka után az ágyban: - Szívem, meg tudod mondani... (a kérdés további része a rejtvényben) - (válasz a rejtvényben)				Poén 2	>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	↓		
				Távoli öszünk	>										
				Pizkos Fred írója	>						Állóvíz	>			
	Poén 1	Ebbe az irányba	Megőrlés	Elébe vág Török krimi	>				Testnedv	>	✓				
									Hajtó						
Magas hőmér- sékletem	>	✓	✓	✓				Szamoai pérez Néze	>	✓					
Fonalat erősítem	>						Alától	>	✓						
							Férfinév								
Maró felületű	>						Csukódó	>	✓						
							Korsós Judit								
Madridi fociklub	>					Életedet	>	✓							
						Motor márka									
Tesla	>	Körsugár	>	Gioconda	>	✓									
		Fűves puszta		SÉL											
Arany balladája	>	✓		✓					Az	>	Zalka Máté	>			
									Idegen Gizella						
Sétány	>					Névelő	>	Gramm	>	✓	Ökumé- nia lesz!	>			
						Gara László		Ragadozó madár			Biztatósó				
Utunk- szerkesztő	>					✓		✓		✓	Antonov				
											Díjat ford.				
YNS	>					Hódolat	>	✓				Kelvin	>		
						Terepjáró						Labora- tórium			
Nulla - nulla	>					Viszony	>	✓			Le	>	✓		
						Ezüst vegyjele					AAA				
Kappa	>	Nemes- fém	>						Kairói	>	✓				
		Észak							En						
	>	✓						✓							

ISSN 2069-0827

Felelős kiadó: Szováta Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester
Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt
Lapszámunk munkatársai: Kiss Enikő, Kiss János,
Steinhausz György, Szabó Attila, Székely Ferenc, Szigeti Szenner Szilárd